

A MUNKA

XVII. évfolyam, 11. szám.

Ara 16 fillér

Sálgótarján, 1939 március hó 11

SZABADSÁG.

Nagyon sokat írtak és beszéltek erről a fogalomról, de még ma sem tisztázták tökéletesen az értelmét. Ahány ember és elmélkedő fő papírosra vetette gondolatait a szabadságról, csodálatos módon mindig másban látta a lényegét és így különböző szemszögből vizsgálgatva a jelenségeket, más eredményre is jutott.

Az ezer és néhány száz éves írott magyar történelem arra tanít, hogy nálunk nagy vonásokban nem volt lényeges eltérés a szabadság értelmezésében. A törvényalkotók szemében sohasem volt különbség ember és ember között, csak a nemzet életében való tökéletes beolvadást követelték meg.

Erre tanít a történelem. Ennek különböző változatait látjuk az évszázadok során zajló eseményekben. Ha pedig azt kell tapasztalunk, hogy csorba esett az egyenlőségen, akkor mindig megtaláljuk az idegen hatást. A szabad magyar szabad életét belülről sohasem vették körül korlátokkal, amíg a közösség kötelekében nem annak elenyére nyilvánult meg, de mihelyt a többségre kezdett ártalmas lenni, azonnal lenyeseggették vad hajtásait.

A napkeletről származott népek ösztöne követelte meg azt a szabadságot, amely erőt jelentett az egyének és a közösségek. Sehol a világon nem tudták olyan élesen megkülönböztetni a szabadságot a szabadosságtól, mint éppen nálunk. Büszkén elmondhatjuk, hogy a művelteknél tartott harcok magyar tanította meg a régebben itt lakó európai népeket az igazi szabadságra. Ez a titka annak az alkotmányos szellemnek, melyet Teleki Pál gróf miniszterelnök oly találon fejezett ki, amikor azt mondta, hogy eleink még lóháton nyeregbe ülve is tökéletesebb törvényeket alkottak, mint nem egy helyen diszes paloták megrizottai. II. Endre királyunk 1222-ben kiadott aranybullaja szolgált mintául azoknak a nagyraértékelt országoknak, amelyek közül nem egy még ma is lekciónyílóan nyilatkozik rólunk.

A magyarnak a szabadság éppen úgy a természetéhez tartozott, mint akár a levegő. Csak akkor robbant ki elemi erővel az ellenállás, amikor megvédett szerencsétlen uralkodók, vagy idegen szellemtől megkötyagosodott gyenge itélőképességű rajongók próbáltak rést ütni az ősi örökségen. Az európai szellemi áramlatok azonban nem nyomtatlanul suhantak el törvénykönyvünk felett, hanem ezekből az újszerű eszmékből mindig ki tudtuk válogatni azokat, amelyek kötelezőek voltak földrajzi helyzetünk miatt, de úgy átalakították magyarrá, hogy szerves részeivé váltak alkotmányunknak.

Mindig voltak zökkenők a szellemi újdonságok honfoglalása közben, de a magyarság sohasem veszítette el józan itélőképességét. A szabadságharcok mindig külső erők ellen védekeztek és sohasem

Március 15.

(—ány.) Március idusáról megemlékezni szép és nemes feladat, mert ez a nap mélyen összeforrott a nemzet legszentebb érzéseivel és történelmi emlékeivel. A nemzeti közvélemény március 15-ét kezdettől fogva ünnepnek érezte, önként tört ki a lelkekből a márciusi szellem kultusza. Hittel és lelkesedéssel idézte az évfordulón nagy fiatalok emlékeit, Petőfi és Jókai szellemét, kik a magyar történelem egyik legszebb győzelmét vívták ki vértelen küzdelemmel. Korzások jelentőségű vívmányokat értek el anyagi hatalom nélkül, tisztán az eszmék erejével, a hit és a gondolat hatalmával. Ez a legszebb vonása a márciusi nagy napnak.

A magyar szabadságünneppel párhuzamot áll a népek hasonló történelmi emlékei között. Március 15 az eszmék szellemi erejének, a lélek fegyvertelen hatalmának felemelő ünnepe, a nemzeti öntudaton keresztül az ember felsőbb rendeltetésére, az igék világalakító jelenségére eszmélünk. A nap eszmei szépsége és lelki mélysége csak fokozza a hitet és meggyőződést, mely az utókori a márciusi ideálokhoz fűzi. Mikor a törvényhozás március idusát *nemzeti ünnepnek* nyilvánította, akkor azzal kijelentette, hogy a márciusi eszmék nemzeti és állami életünk szellemi birtokához, ősi örökségéhez tartoznak.

Ebben a tudatban és megítélésben kell értékelni azokat a gondolatokat, melyek a márciusi vívmányokból maradtak reánk, mint termékenyítő és éléző erők. A márciusi eszmék azóta megvalósultak, beleépültek a nemzet alkotmányos életébe. A parlamentáris rendszer intézményesen működik, a többi nagy gondolat is testet öltött az idők folyamán, az ország közéletét, jogrendjét, kulturáját a márciusi eszmékből lakadt szellem alakította ki és emelte arra a fokra, amelyen ma áll.

A szabadság ünnepnapján mélyen kell éreznünk a történelmi összefüggést a nemzeti szabadság, a szabad sajtó és az önkormányzat között. A szabadság, újságírás, önkormányzat együtt járó fogalmak, egyirányú, egy tartalmú gondolat, egyik a másik nélkül nem élhető, nem igazi erő. Ebben az eszmei összefüggésben merjük mondani: *a magyar génuszunk mindig a szabadság volt az éléző eleme.* Ha a honfoglalók vérszerződésére gondolunk, vagy Szent Istvánnak az autonómia ősi gondolatát, a várúnevei rendszert megalapozó törvényeit nézzük, későbbi időkben pedig az Aranybulla pontjait, vagy Verbóczy törvénykönyvét olvassuk, mindegyikből a szabadság levegője árad felénk. *A szabadság napfény, amelyből a nemzet életreje fakad. Szabadság nélkül nem fejlődhetik értékálló, virágzó kultúra.* A történelem lapjairól megbizonyosodhatunk, hogy a szellemi és anyagi kultúra a szabadság éléző levegőjében emelkedik arra a magaslatra, ami a nemesebb értelemben vett emberhez méltó.

A nemzet szabadsága valójában az egyetemes nemzeti autonómiát jelenti, vagyis azt az önkormányzatot, mely szerint a nemzet az állami rend keretében önmagát minden idegen hatalomtól függetlenül saját törvényei és akaratát alapján kormányozza. Az autonómiák és velük együtt a szabadságjogok tartó oszlopai, szerves részei a nemzeti független-

ségnek, az alkotmányos szabadságnak. Mélyenjáró nagy gondolatokkal figyelmezteti erre a nemzetet Kossuth Lajos abban a levelében, melyel 1883-ban a főváros üdvözlőiratára válaszolt. Kossuth Lajos a szabadság szeretetében, az önkormányzati szellem fejlesztésében jelölte meg azt az utat, mely a nemzeti életkérdések megoldásához vezet. Mi is úgy érezzük, hogy a nemzet számára a szabadság az éléző levegő, az a szabadság, mely polgári jogokat ad, de egyuttal nagy kötelességekkel jár. *A szabadság nem szabadság, mert az az önkénynek egy formája, mégpedig igen riasztó formája. Az önkény építhet piramisokat, mesterkelt politikai és gazdasági rendszereket, de az emberiség fejlődését nem szolgálhatja.* Igaz, hogy a még nagyrésben fennálló trianoni megcsönkítettség okozta szegénységünk, nyomorúságunk rossz tanácsadó, igen nagy felelősséget kíván. De ez a felelősség — amely nem gátja, de egyik előfeltétele a szabadságnak — sorsdöntő a magyar jövőre. Mégis az igazi szabadság az emberi jogok élvezetét és honpolgári kötelességek teljesítését jelenti. A szabadságot dolgozni és küzdeni kell, a szabadság polgári erőnyeket, nemzeti hűségeket, önellen hazaszeretletet követel, mert a szabadság szellemében és körülcséiben felemelkedett, megemésdett társadalomnak alkotmányos jutalma.

Mikor Petőfi: Talpra magyar-ja és a tizenkét pont kikerült a nyomdából, sorsdöntő gondolat indult el történelmi útjára. Akkor, ahogy Vörösmarty mondta, fölkel rabágya kópárnáiról a betleg, megszibadt gondolat, akkor a sajtószabadság született. Az országgyűlés azután törvénybe iktatta a nagy elvet, mely korszakalkotó hatást gyakorolt a nemzet sorsára. *A sajtószabadság biztositéka és feltétele lett a parlamentáris alkotmányoknak.* A márciusi nagy napokban megszűnt a szabad sajtó képviselése és vitte a megvalósulás felé a márciusi eszményeket. *A maga szabadságával véde és erősítette a nemzeti szabadságot.* A Kemény Zsigmondok és Bartha Miklóssok a szabadságharc hőveideinek lelkevel küzdöttek az örök magyar szabadságharc szellemi hadseregében. *A szabad sajtó a hajtó és irányítóerő az alkotmányos köz-*

életben. *A sajtó a nemzet élő lelkiismerete és faj annak a népek, melynek nincs lelkiismerete és hamis atákon jár.* A sajtószabadság nem kiváltság, hanem a nemzet közkinca, melynek ereje az államalkotó és országépítő közszellemet táplálja. *A sajtószabadság sarkalatos része a magyar alkotmányoknak, kiegészíti a parlamentáriszmust és a polgári szabadságot.*

A magyar nép úgy áll az elfogulatlan világ közvéleménye előtt, mint szabadságszerető, nemesebb emberi célkért bevülő nép, mely mindenkor nagy értékeket adott az emberiségnek. A szabadság néphez, Petőfi és Jókai szelleméhez ragaszkodnak azok, kik még a trianoni határokon túl nehéz sorsban nyelvükért és szabadságukért küzdenek. A szabadságszerető nép lelke, a márciusi eszményekből kivirágzott nemzeti kultúra oly erővel láncolja az ősi rögök-höz idegenvezekadott véreinket, hogy az óceánon túl is büszkén vallják magukat magyaroknak.

Március idusa tehát nem holt történelmi dátum a múltból, hanem a mai élet kialakulásának kezdete, a mai nemzeti öntudatnak szellemi forráspontja. A magyar történet viharos századaiból olyan nap, melynek emlékeit és jelentőségét elevenen érezzük ma is. Március 15-én újítsuk meg lelktünkben azt a hitet és hazaszeretetet, amely egykor Petőfi és Jókai népet áthatotta. Történelmi erővel érezzük és valljuk, hogy a márciusi eszmények ma is életfeltételeket jelentenek a nemzet számára. A sajtószabadság változatlanul egyetemes nemzeti érdek, a magyarság jövője követeli, hogy a sajtó megmaradjon alkotmányos jogaiban de ugyanakkor nagy hivatása szellemi és erkölcsi magasztalás. A felelőséggel dolgozó, hivatás betöltő sajtó jelenti a leghatásosabb sajtóvédelmet, mert a sajtónak, a márciusi nagy gondolatoknak az az igazi eltsége, aki a sajtószabadsággal visszaél.

Március idusa a magyar nemzeti gondolatnak, a magyar szabadságnak, a magyar életnek a napja, amely fényével elűzte az önkényt s a nemzet fejlődésének új lehetőségeket adott. A szabadság ünnepnapján feltétlenül hitet kell hogy tegyünk a magyar felelősségtől, mert enélkül a márciusi eszmények elhalványulnak, pedig kell, hogy a mérföldkelekkel közeledő magyar jobb jövő számára megőrizzük hiven és csorbítatlanul ezt a szent örökséget.

Válasz a felvidéki frontharcosoknak.

A felvidéki magyarság körében megnyilvánult azon aggodalomról ir egyik másik felvidéki lap, hogy most a front-harcos kedvezmény leple alá elrejtőzhetnek olyanok is, akik bár a világháborúban megfelelő frontszolgálatot teljesítettek, de a megszállás alatt akár meggyőződésből, akár pedig gyávaaságból vagy opportunitásból a cseh rendszer hívei lettek. A cikkírók mind egyöntetűen tiltakoznak az ellen, hogy esetleg most ily emberek jelentkezhessenek és világháborús érdemeik előtérbe hozásával a front-harcos kedvezményekre, sőt a Vitézi Rendbe való felvitelre igényt tarthassanak.

Ezzel szemben meg kell állapítanunk,

hogy a visszacsatolt Felvidék kérdései között természetesen az is szerepel, hogy a magyarságnak ott folytatott 20 éves hősi felvidéki szabadságharcában kiki hogyan viselkedett a cseh elnyomókial szemben.

Nem elég tehát, ha valaki a tüzharcos-törvény által megkövetelt Károly csapatkereszettel, Vitézi Rendben való felviteléhez előirt kitüntetésekkel rendelkezik, mert az is elbírálás tárgyát fogja képezni, hogy a cseh megszállás alatt magyar nemzeti szempontból mily magatartást tanusított.

Nem érdemkeresésről van itt szó, sem pedig megkülömböztetésekéről vagy deunciacióokról, hanem kizárólag csak

belső válságok voltak az okai. Még a szomorú emlékü 1514-iki évi parasztlázadás csirái sem itthon a magyar jobbágy kunyhójában látták meg a napvilágot, hanem nyugatról hordta ide a szél azzal a okoskodással, hogy az egyre fejnyegetőbbé vált török veszedelem ellen a földhöz kötött paraszt nagyobb védelem lesz. Ezért vették

el költözködési jogát, aminek véres következményei lettek, sőt az így meggyengített ország nem tudta feltartóztatni a keletről nyugatra megsemmisítéssel fenyegető törökököt.

A látszat sokszor csal. Aki a Trianon utáni helyzetet vizsgálva azt olvassza ki a történelemből, hogy a mi népünk szolgának is jó, az nem látja a fától az erdőt, mert

elfelejti, hogy csak a nagymultú és okos nemzet tudja úgy igazítani a sorsát, hogy ne keltsen gyanut a nála hatalmasabban, de cselekedeteiben sohasem felejt el, hogy mi a kötelessége önmaga, családja és hazája iránt, vagyis adott alkalommal nem retten vissza élete kockáztatásától sem, ha a szabadsága forog kockán.

arról, hogy tudatában vagyunk annak, hogy a buszvevő felvidéki szabadságharc éppúgy megkövetelte a vitézi erények közül az önfeláldozást, a lemondást és gyakran a hősiességet, mint a világháború harcainak. Akadt számos olyan ember, aki akár nemzeti szimpátiából, vagy pedig meggyőződésből, világháborús kitüntetésekkel a mellén azonnal a cseh légionisták szolgálatába állott.

Voltak talán olyanok is, akik oportunitásból, számító érdekből, vagy

pedig gyvaságból állottak cseh zsoldba. Az illetékes tényezőzők figyelme a felvidéki magyarság sorsának intézésében természetesen kiterjed arra is, hogy az áldozatos igaz magyarok közé ne kerülhessenek se frontbarcosság, sem pedig vitézi avatás iránti vágy örve alatt olyanok, akik „becsehelték”, vagy pedig, akik soha magyarok nem voltak és most csak a maguk pecsenyéjét szerelnék meg sütni a felvidéken ujjonnan lobogó magyar tűznél.

A Salgótarjáni és Salgótarjáni Járási Ipartestület LIII. évi rendes közgyűlése.

Az elmúlt vasárnap a helybeli és környékbeli iparosok rendkívüli érdeklődése mellett tartotta meg a salgótarjáni és salgótarjáni járási ipartestület ötvenharmadik rendes évi közgyűlést székháza nagy termében.

Zsiday István elnök a Hiszekeggyel nyitotta meg a közgyűlést, melyet a tagok állva mozdaltak az elnök után.

Az 1938 március hó 6-án felvett és most felolvasott jegyzőkönyvet észrevétel nélkül vették tudomásul a közgyűlés tagjai.

Utána Zsiday István elnök számolt be az elmúlt év eseményeiről. Leikes hangon méltatta a Felvidék egyrésze visszacsatolásának nemzeti jelentőségét és a legnagyobb hódolattal emlékezett meg Magyarország fölméltósága kormányzójáról. Szólt a salgótarjáni iparosság lonsonci látogatásáról, amelynek során a testvér ipartestületnek a salgótarjáni iparosság a kormányzó életnagyságú festményét ajándékozta. Kitért az elmúlt év nehézségeire is, amelynek során az iparosság kenyere ismét megcsappant, de büszkeséggel állapította meg, hogy becsületességben az iparos név nem csorbult. Majd általános öröm közepette bejelentette az iparos nyugdíj közeli megvalósulását.

Az elnököt beszámolója után a közgyűlés tagjai lelkesen megjelénéztek.

Gáspár János pénztárnok terjesztette be ezután az ipartestület 1938. évi zárszámadását és vagyonmérlegét 25.354 64 P bevétellel és 24.291 04 P kiadással, valamint 80.487 55 P tiszta vagyonnal.

A számvizsgálók jelentése után a pénztárnok és számvizsgálók részére a közgyűlés a felmentvényt egyhangúlag megadta. Zsiday István elnök előterjesztést tett egy állású állás rendszeresítésére, a kisterenyei Iparoskör részére segély megadására és az ipartestület által kiállított igazolványok után kiállítási díj megadására. Több hozzászólás után némi változtatással az elnöki előterjesztéseket a közgyűlés magáévá tette.

Ügyancsak elfogadta a közgyűlés az 1939. évi költségvetési előirányzatot is.

Zsiday István ezután bejelentette az ipartestületi elnök, alelnök, előjáróság, pénztárnok, továbbá az iparosszéki elnök lemondását és az iparosszéki alelnök elhunytát.

A lemondás körülményeit megújuló viharos bizalomnyilvánítás mellett szenvedélyes hangon ismertette az elnök, mely után elhagyta a tanácskozó termet.

Dr. Figus Béla v. főjegyző, iparbiztos elnökelete alatt lefolyt választás eredménye a következőképpen alakult:

Elnök lett Zsiday István, akinek a lemondását — miután az elnök munkája iránt teljes bizalmát nyilvánította — nem fogadta el a közgyűlés. Alelnökök lettek: Simon Aladár, Patay Lajos és Poldermann Béla a régi alelnök, akinek lemondását szintén nem fogadta el a közgyűlés. Ugyancsak nem fogadta el a közgyűlés Köntz Ferenc iparosszéki elnök lemondását sem, míg alelnökként Bodó Lajos választatot meg. Számvizsgálók lettek: Polk Ferenc, Patay István, Kirner László, míg előjárósági tagokul: Ambrus Imre, Bicskai Miksa, Bodó Lajos, Babják Kálmán Kisterenyé, Cemen József, v. Csáktornyai Béla Somoskújfalu, Gáspár János, Hegedűs Gyula, Hettich Péter, Kovács Lajos, Kulcsár Ferenc Kisterenyé, Kovács Gyula, Lilinger János, Molnár József, Nagy József, Ladomérszky Dezső, Németh Mihály Kisterenyé, Pál Dezső, Römer Jenő, Sótér Ignác, Szalay Imre, Szabó János, Takács Ferenc, ifj. Timaróczy Sándor, Telek József, Timár József, Tóth József, ifj. Verebelyi István

Mátraverebély, Vadasi József Zagyvapálfa, Zsebe Antal, Csemniczy István, ifj. Koós József Kisterenyé, Gál Sándor Kisterenyé, Jávári Mihály, pótagokul pedig: Molnár József, Porszász János, Magyar Gyula, Drevenka András, Acél Béla, Bruncsó Béla, Orlik Gyula, Winhardt István, Jancsik Ferenc, Fischer Zoltán választott meg.

Simon Aladár és Patay Lajos az ujjonnan megválasztott ipartestületi alelnökök régi értékes és közbecsülésnek örvendő tagjai a salgótarjáni iparosságnak. Megválasztásuk nyereség a testületnek és a városnak egyaránt, amelynek mindig hű polgárainak mutatkoztak.

Az új választás teljes elégtételt hozott

Még egy-két szó a nyam-nyam kérdéshez.*

A Munka febr. 11-iki számában „Nyam-nyam zenekar magyar kulturesztétik” címmel cikket irtam arról, hogy egy magyar kulturesztét Liszt, Mécs, Darkó számok után milyen közönységgel siklott át az est tapsoló közönysége a magyar hangulatból, egy egészen ellentétes lelkialakra szabott idegen származású tánczene egész éjszakát betöltő élvezetében.

E furcsa látszathál bátor voltam a közönység magyarlelkűségét kétségbevonni. Szóval tettem, hogy művelt közepesztétilyunk milyen nagy fogyasztója a nyugati műveltség cikkeknek s a jazz zenét nem tudja nélkülözni még a legmélyebb magyar hatások után sem. Hibáztattam az est rendezőségét, hogy oly készséggel szolgálja ki a közönység beteg hajlamait, ahelyett, hogy igyekezne rászoktatni, ránevelni a magyar muzsikára s tánc szeretére.

Cikkemben nem személyeskedtem, általános jelenségeket tettem szóvá s megállapításaim szigorúan elvi sikon állnak.

Természetes lett volna, ha a kérdéshez hozzászólók szigorúan tárgyi vonatkozásban szállanak velem vitába s megkísérlik bebizonyítani, hogy de igen is egy jazz zenekar szereplése azon a magyar kulturesztén nagyon helyes volt s egyáltalán nem rendezési hiba... Viltázhattak volna afelett is, hogy a közönység nagyon kurucos magyarságot juttatott kifejezésre az est után, midőn egész éjszaka jazz zenére táncolt. Ilyen vitára azonban nincs kedvük, hanem városi létükre „halusiasan” válaszolnak nekem... „Mert csak erről a hibás rendezésről és a közönység nem tulságosan „látszó” magyar izléséről van szó (s nem a szürke lükről). Verejtékezz, sok kulturifőny bírcsókot találok magukban... Így rájönnek, hogy helyesen tudnak írni, elhencegnek velem, hogy őket bizony nem lehet becsapni azzal a lidércnyomással mert ők tudják, hogy mi fán terem az, hiába beszél nekik az a fránya falusi „zergotollas”. Egyik legnagyobb dudorodásuk azonban az, hogy ők „városiak”. S olyan magasságot kölcsönöz nekik, hogy egészen megszédülnek tőle. Milyen kár, hogy nem lehet így mondani: „Isten kegyelméből városi” s milyen kár hogy nem lehet az egész cikket ezzel teleírni: „városiak”, „városi”... Büszkén értésemre adják, hogy személyesen olvasták a Hóman-Szekfű „Magyar történet” V. kötetét. Egész tekintély-göröcsöknek kapnak, s tudósáskodva meredve ismertetik a magyar

E Z E N T Ű L

MAGYAR SZIVARKAPAPIR-ÉS SZIVARKAHÜVELYGYÁR R. T.

az eddigi felülmúlhatatlan Modiano-minőségben hozza forgalomba a

Diadal

SZIVARKAPAPIRT és SZIVARKAHÜVELYT

Zsiday Istvánnak, a kitűnő elnöknek, aki így remélhetőleg békében és aszemélyi torzszakodások teljes kikapcsolásával irányíthatja majd tovább az ipartestület hajóját egy szebb és boldogabb iparos jövő felé.

szokásokat nem azért hoztuk be, mert roppant magas dolgoknak tartjuk, hanem divatból. A divat nem az ésszerűt, a kiválogatott szépet, jót hozza. Aki divatból egy alacsonyabbrendű parancsnak veti magát alá és aki nagyon és folyton divatol, végül belegörbül maga is a divatba, mint a teherbördő kuli s görbén megy, ha nincs is teher a hátán. Br. Kemény Zsigmond azt mondja: aki sokat beszél franciául vagy németül, lassan maga is gondolkodni, végül egészen franciául, illetve németül lesz.

Innen van az én aggodalmam is... Ezért tettem szóvá s különösen azért, mert egy Balassa Bálint nevű viselői irodalmi társaság rendezte úgy, hogy legyen jazz-band. A kérdésre, hogy miért lette, az egyéni rendező nem tudott válaszolni. Pedig csak ő a felelős. A szürke fiúkra igazán nem tartozik, hogy a rendezőség színharmónikával, vagy oláhdudával ad tánczenét az esten. A szürkefiúk nem hibásak benne, hogy olyat adtak, amelyet kértek. Ők — ahogy tudom — tudtak volna másfajta hanghullámokat is „szállítani”, ha kérnek, de nem kértek s bizony a csárdás nem kellett egész éjszaka (résztvevők állítása szerint).

Támadók megnyugtának, hogy nincs veszélyben a magyar kultúra. Ezt az optimizmust igazán vártam. Ez mindig kéznél van, ha magyar dolgok kállódnak el. „Van elég belőle, olyan erős a magyarság, hogy a török, vasasnémet sem tudja elpusztítani. Mért pusztulna el most, ha annyit kibírt ezérv alatt?” — Utoljára egy nagy barackot nyomnak buksi fejemre, miközben legkényesebb tekintélyt szikráznak, mondván: „untatsz kölyök a magyarkadosóddal!”

Majd Koltay ur firtatja zordonan, hogy hogy merem én „nagy tájékozatlansággal” a magyar kultúra ügyét védelmezni!? — Ejnye Uracsáim, hát úgy képzélek Önök, hogy a magyar kultúra magántulajdon(?), mely rá van telekkönyvezve az irodalmi társaságokra, növénytelekre, dalárdákra, zenekarokra? Oh nem Uraim, a magyar kultúra közkincs, s éppen olyan joggal figyeli megnyilvánulásait s beszél vele Pityi-Palkó, Kovács István mint Koltai vagy Petróczy.

Mind a két válaszoló úr azt mondja nekem, hogy vannak olyan jó magyarok mint én s hogy lehet jó magyar az is, aki nem látszik annak. Igaz! De sajnos, emberi eszöközökkel nem tudjuk lemérni pontosan senki magyarságát. Csak Isten látja mindenki lelkét. Véges emberi eszközeinkkel valaki magyarságára s általában éreztelünk. Mit nyerünk mi olyan magyarsággal, mely soha sem „látszik”, hanem ott rejtőzködik minden külső megnyilvánulástól gondosan, szemtelenség, elfátyolozva a lélek rejteit kaveróiban.

Nekünk a lélek mélyén lakozó magyar lelkűségnek kívül erős kivetülések, bangos szintvallások, sőt kemény állásfoglalások kellene. Nem dugdosóit, a lélek mélyén, bátorlatalanul piszkolod, — ki-vülről nem látható, elfinomított, „csupa lélek, csupa finomság” — vérszegény magyarság kell.

*Első 2 számunkban jelen cikket helyezésük miatt nem közöltük.

Főlerakat: **MAYER és UNGÁR**
Jobb üzletekben kapható!

Azt mondja Koltay úr: „A szegény szürke fiukat meg kár bántani...” — Ki bántotta őket? Úgy tesz Koltay úr, mint ha nem vette volna észre, hogy cikkem elsősorban a rendezőségnek, azután a közönségnek, de semmiképpen sem a Szürke fiuknak szól, akik megrendezésre jöttek oda.

További mentegődzése, hogy a Szürkefiúk zenével keresik a kenyérüket. Jó, de mi köze van az ő kenyérkerészküldözésnek egy irodalmi társaságnak? Szánalomból csak nem lehet pódiumra tuszkolni mindenkit?...

Én sem mondom, hogy a nemzeti gondolat azon bukkik el, hogy tangót vagy foxtróttót táncol a közönség, még sem tudom elhinni, hogy ez a nagy táncolás valami kirobbanni akaró magyarlelkűség csajhatatlan jele. Az meg biztos, hogy nem magyar kultúra. Mert a magyar kultúra csak az, amit a magyar nép a maga lelkéből ad, amit magából kitermel, amit nem kölcsönköpött vagy másról tanult el. Már pedig a jazz, a tangó ilyen másról tanult valami s feltűnő, sok magyarnál nagyobb becse van, mint a saját kincseinknek. Ezt hibáztattam.

Nem vagyok kishitű, nem írom le soha, hogy „kis nemzet vagyunk”, de nem utánozhatjuk végtelen gazdagságunk mellett sem Németországot sem Oroszországot. Ők megtehették, hogy a jazz-bandnek is adnak helyet, nekünk nincs helyünk idegen dolgokra. Mi reánk veszedelem, elbukás a nagy adagokban való idegen kultúra, melyet én — tévednék Uram — nem becslök le, csak addig feleslegesnek, szükségtelennek, sőt ártalmasnak tartok, amíg önmagunk kincseivel meg nem gazdagodunk! Mi itt nem lehetünk más népek műveltségének színészai. Csak önmagunkat, saját szerepünket játszhatjuk bármilyen ragyogó alakításra nyitni is alkalom. — A paradés szerep sem kell. Más nép pulikutája nem leszünk.

Itt a falun látom mennyire idegennek, más gyökerekről táplálkoznak a tapintja a paraszt a várost a gyanakvással tekinget feléje, aminél látja hogy az a kultúra, amit városban lát nem ő paraszti,

népi kultúrájának folytatása, hanem idegen dolog.

Koltay urnak kifogása van a felelőtlen kritika ellen. Hogy érti ezt Koltay uram? Úgy gondolja, hogy csak patentiroszott irodalmárok kritizálhatnák iparengedéllyel s újrátólási bizonyítvánnyal? Mi az, hogy „felelőtlen” az én esetemben? Elég bátorságom van ahhoz, hogy felelőséget vállaljak azért amit mondok. Hogy gondolja Koltai uram, hogy a kritizálási előjog klikkeknek, egyesületeknek jár csak ki a kiválólókra rögtön rá lehet sütni a felelőtlenésg stigmáját? Nem uram. Politikai szótárból való kopott pajzs a kritika ellen, ez a „felelőtlenésg”. — Hát aztán miben áll az Önök felelősége, ha én felelőtlen vagyok?? Jó lehet melegítő tudatuk egyeseknek, csoportba tömörülteknek, hogy ők mivel egyesületben, csoportban vannak, mindjárt felelős pólyába csavartan cuclizhatnak kultúrát, mégis megeshet, hogy a felelőtlenek kifutóulnek „felelős” alkotásokat. Érdekes azonban tovább firtatni, hogy egy „felelős” mikor dudurodik hivatalolt(?) a kinek hivatalolt? Az avatatlanoznak(?) Önként lesz hivataloltja(?)

Nem Koltay uram! Nem azért megy olyan nehezen előre a magyarság ügye, mert kritika van — ha felelőtlen is — hanem azért, mert mindenikre rá szeretnék sütni, hogy „felelőtlen” érévén, hogy kritika pergőtűzét gyengye bordáik nem állják ki.

Tisztában vagyok azzal, hogy egy magyar bál megrendezésénél a rendezőnek milyen nehézségekkel kell megküzdieni, de még sem tudok tapsolni olyan

Hírek és különféle

Halálozás. Szepesolasziban, a kedves családi kuriában életének 79. évében március hó 7-én hosszú betegség után úgy, ahogyan egész nemes élete lefolyt, szerettei körében csendesen lehunyt a jószág tekintetű szemeit özv. Kummer Károlyné Stadler Julia, polgármesteriink feleségének dr. Förster Kálmánnének édesanyja. A patriarchális kort elért Nagyaszonnyra szeretettel gondol vissza mindenki, akinek szerencséje volt Övele egyszer is találkozni Jószágos nemes szíve, meleg emberbarátsága általánosan megbecsülttette Őt városának, Szepesolasznak határain túl is. Így a család mélyeség gyászában együtt osztozik most a barátok, ismerősök és tisztelők nagy serege is. Életének utolsó napjai bizonyára boldoggá tette az a tudat, hogy Margit leányán kívül betegsége mellett láthatta másik szeretett leányát is, akik a legmelyebb gyermeki szeretettel, őszinte emberfeletti erővel vették fel a harcot az immár eikerülhetetlen Végzet ellen. Hiába volt azonban minden, mert a jó feleség element az ő három éve elközöltött kedves férje után. Özv. Kummer Károlyné földi maradványait március hó 10-én helyezték a szepesolaszi i temetőben örök nyugalomra. A végültségre Szepesolasziba utazott dr. Förster Kálmán polgármester is. Férjével együtt immár a feleség is ott alussza mélyeség örök álmát a szepesolaszi-i kedves temetőben. A gyászjelentés szerető szavaival búcsúzzunk el mi is

Miért jobb vízben bevenni az ASPIRIN tablettákat

Mert a vízben finom porrá szétesett tabletták a gyomron gyorsabban jutnak át, egyszerre kerülnek a szervezetbe és így jobb és gyorsabb hatást fejtenek ki.

Minden Aspirin-tablettán a Bayer-kereszt látható, ez különbözteti meg az utánaotóktól.

rendezésnek, mely magát a kötelező tradícióknak túltéve, pukkedlikre szolgálja ki a divatot.

A Szürkefiúk szemere vetik, hogy fejedelmi többségen beszéltem. Igen! Valóban nem egyedül vagyok véleményemmel. Néhány millió is azok száma, akik — „zergetollások” — majd egyszer számon kéri, hogy miképpen sáfárcodtak a magyar kultúrával odafenn.

Végezetül azt mondja Ön rimbe: „kritizálni könnyebb, mint produkálni”. Igaza van. Szép produkció volt, kár, hogy szegény Balassa Bálint gúnyosan megfordult a sírjában...

Petróczy Gyula.

lomal hazaikat nemzetiszínű zászlóval feldisíteni, az istentiszteleten és ünneplényen résztvenni sziveskedjenek.

Dr. Förster Kálmán a. k. polgármester.

Meghívó. A Salgótarjáni Frontbarcos Főcsoport az 1848—49. szabadságharc emlékünnepét folyó évi március hó 14-én este 8 órai kezdettel tartja — díszbáborozással — egybekötve a román. Olvasókör nagytermében. A marciusi dicső napok jelentőségét Szenté László kormánytanácsos, a frontbarcos főcsoport előke meletája. A bajtársak teljes számban való megjelenését kéri a főcsoport Elnöksége.

Dudás János új nótái. Városunk kedvelt nótaköltőjének két dala jelent meg a mostanában divatos vált levelezőlap-formában. Egyik a „Piros rózsák” c. hallgat, melynek szövegét vitéz Jónás Odónné, a Balassa-Társaság tagja írta. A dallam szépen simul a poétikus szöveghez, kifejező és könnyen énekelhető. A másik dal a „Bevonulási csárdás”, Klain Odón lévai városbírónak ajánlja. A csárdás szövege is Dudás János verse. A négy nyolcados ütemű lassu csárdás a típusos magyar nótaképletben van komponálva; hangterjedelme mutatja, hogy inkább éneklésre, mint táncra van szánva. A zongoraletét könnyen játszható, cigányos jellegű, a kinálkozó mozdulátokat jól kihasználja. Hiszik, hogy mindenki jón, aki kedveli a magyar nótát, igaz gyönyörűségére fognak szólni ezek a dalok és újabb híveket fognak szerezni a ma már oszágosan is jönevű dalszerzőnek.

lőle: „A szeretet melege övezze emléket a síron túl is!”

Kinevezés. A Nagybátony-Ujlaki Egyesült Iparművek Rt. budapesti központja Peitler Károly cégvezetőt igazgatóvá nevezte ki. A kinevezés osztatlan örömet kellett városunkban, különösen az acélgépi telepen, ahol Peitler Károly születteit, gyermekkorát élte és ahol de rék édesapja nyugdíjas éveit éli ma is. Gratulálunk szerkesztőségünk nevében!

Az Új 42-ik osztályosorszájatek április 4-én kezdődik. Óriási öszegek nyerhető most ismét s sokan letnek váratiatul gazdagok. Nem szabad a Reménytelen feladni, mindig törekedni kell az embereknél és a lehetőségekkel keresni, hogy hátha most a „Szerencsés véletlen” sikerül. Mindenkinek és minden egyes sorsjegynek egyforma a nyérési esélye. Nyerni azonban csak annak lehet, akinek sorsjegye van! Vegyen vagy rendeljen tehát egy sorsjegyet MEG MA bármely kőárusítónál. A hivatalos árát 1/2—350, 1/4—7, 1/2—14, 1/1—28 pengő van ideje megfizetni a házú előtt.

100 Pengő a felvidéki „Magyar Házak” javára. A karancseszti „Kat. Leánykör” farsang vasárnapján rendezett, nagy sikert aratott szineloadása jövedelméből 100 pengőt ajánlott fel a felvidéki „Magyar Házak” céljaira. A Leánykör ezzel is kifejezésre akarja juttatni, hogy nem csupán szóval — hisz ez a legkönynyebb, — hanem tettel, áldozattal is szereti hazáját, támogatja a még idegen rabsg alatt sínylődó testvéreit. A három egy felvonás színmű művészi betanítása Legendy Mária és Harskúti Mária tanítóknak érdeme, akik fáradságmű nem ismerő lelkesedéssel és mély művészi érzékekkel végeztek a betanítás és rendezés nehéz munkáját.

Óvakodjunk a hálaló faiskolai úgyvéköktől, mert rendszerint harmadrendű pajzstelven, nem fajtaazonos gyűmlécsfát szállítanak. Szeresse be szűkségletét közvetlenül Ungváry József faiskolájából Cegléden. Árjegyzéket ingyen küld.

A Salgótarjáni városi vendéglóralmi iroda 1939. III. 25-én megfélelő jelentkezés esetén társas autóbuzs kirándulást rendez Lávára. Indulás III. 25. reg. 7 óraker. Érk. este 21 óraker. Jelentkezési határidő március 16. Résztveletői díj 9 50 P.

Nyirkos, hideg levegő fenyegeti egészségét. Gondoljon mindig arra, milyen kiváló szer az Aspirin-tabletta: megöltés, reumatikus betegsék és fejfájás ellen. A minden egyes tablettát és csomagoláson látható a világhírű „Bayer” kereszttel az Aspirin tabletták biztos hatását, tisztaságát és artalmatlanságát.

Hírdetmény. Március 15-ét Salgótarján m. város közönsége a f. évben 15-én, szerdán negyed 12 óraker ünnepl meg az Ipartestület dísztermében rendezett Hazafias ünnepség keretében. Március 15-én d. e. 10 óraker az összes hitfelekezeti templomokban hazafias ünnepl istentiszteletet tartanak. Felkérem a város hazafias közönségét, hogy ez alk

A salgótarjáni kir. jbság mint telekkönyvi hatóság 1111/1939 útsz.

Árverési hírdetmény-kivonat

A m. kir. Kincstár végrehajtónak Trajbéri Antal végrehajtást szenvedő ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság a végrehajtó kerelme következtében az 1881-LX tc. 144. 146 és 147 §-ai valamint az 5610/1931 M. E. és a 35000/1931 M. L. számú rendeletek értelmében elrendeli a végrehajtási árverést: 1304 ar. P. 62 fillér körtartozás téke az ennek a kiéleltségű járó 9 százalek késedelmi kamattal és az árverési kérvényre megállapított 2 P. 90 fillér kötelég, valamint a csatlakoztatott kimondott: Gróman Ignác 20 frt. Hrabina József 25 korona. Rusznák Sámuel 64 P. 21 fillér tökékövetelés és jászaljai behajtás végett.

A salgótarjáni kir. járásbírósg területén levő Salgótarján megyei városban levő, s a salgótarjáni 101 számú telekkönyvben A. I. 7 sor 48/a 1/a 1/4 hrz. alatt foglalt B-20 és 33 sorszámú szerint Trajbéri Antal végrehajtást szenvedett néven álló „ház udvar” ingatlanra 1000 P. kiküldötti árban, mindazonáltal a Salgótarjáni Községháza t. j. javára bekebelezett közértelekhez járjok fentartásával, mely ingatlan Gróman Ignác és Hrabina Józsefnek csatlakoztatott, valamint a m. kir. Kincstár alapvégrehajtó érdekében a kiküldötti ár felénél alacsonyabb áron alul.

Rusznák Sámuel csatlakoztatott végrehajtó érdekében pedig 2585 P vételárnál alacsonyabb áron alul el nem adható.

A telekkönyvi hatóság az árverésnek a telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében (Vaskapu u 1 sz. 4 ajtó) megtartására 1939 március 31. napjának d. e. 12 órájára tájézt ki.

Az árverési szándékok kötelesek bántópénzü a kiküldötti ár 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881 LX tc. 42 §-ában meghatározott arányammal azimított óvadékeknek értékpapírban a kiküldöttől letenni, vagy a bántópénznek előleges bírói letételehelyezéssel kiküldött leteli államvereny a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni (1881 LX tc. 147. 150. 170 §§. 1908-XLI tc. 21. §).

Az aki az ingatlanról a kiküldötti áról magasabb ígérlet tett ha töböt igéri senki sem ígér, köteles nyomban a kiküldötti ár százalékára szert megállapított bántópénzt az általa ígért arányanyai százalékához kiegelesíteni.
Salgótarján 1939 február 4.
Dr. Bánfy A. k. kir. jbság aljegyző.
A kiádmány hivatali:
Buzsák István.

Uj sorsjáték!
Uj reménység!

Minden második sorsjegy nyer!

A 42-ik M. Kir. Osztályosorszájatek

játékterve páratlan nyerési esélyeket nyújt

Egyetlenegy sorsjeggyel nyerhető
pengő 700.000 pengő
jutalom 400.000 pengő
főnyeremény 300.000 pengő
azután 100.000 pengő

továbbá 70.000 P, 60.000P, 2-szer 50.000 P, 2-szer 40.000 P, 30.000 P
21 drb. a 20.000 P. 32 drb. a 10.000 P stb.

Az I. osztályú sorsjegyek hivatalos ára:
1/8—3 1/2 P, 1/4—7 P, 1/2—14 P, 1/1—28 P

az összes főárusítóknál, kik gondos kezelés és feltétlen titoktartást biztosítanak.

Minden egyes sorsjegynek egyenlő a nyeresési esélye!

Kérjen uj hivatalos játéktervet Készpénzgel küldi a főárusítók

APOLLO MOZGÓ

Szombaton, vasárnap és hétfőn. — Deanna Durbin legújabb filmvígjátéka!

100 Férfi 1 Kislány

Fősz.: Deanna Durbin, Adolph Menjou, A Brady.

Kedden, szerdán, csütörtökön és pénteken — Nyíró József regénye —

UZ BENCE

Fősz.: Jávor Pál, Bordy Bella, Mály G., Szilassi L.

A starjánai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság 7542/1938. tisz.

Arverési hirdmény-kivonat

A Salgótarjáni Népbank r. t. végrehajtónak Simon marci Lajosné sz. Vincze Mária és társai végrehajtást szenvedők ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság a végrehajtó kérelme következtében az 1881. LX. tc. 144. 146 és 147 §-a értelmében a végrehajtási árverést elrendeli 2000 P tőkévelésnek, ennek 1932 évi március hó 31. napjától járó 6 százalékos kamata, 198 P 30 fillér eddig megállapított per és végrehajtási és az árverési kérvényért ezuttal megállapított 71 P 20 fillér költség továbbá a csatlakoztatott kimondott Salgótarjáni Takarékpénztár 916 P tőke és járuléki behajtása végett Czered községben felvevő s a czeredi 505 számú telekkönyvben A+I sor. 82 brazim alatt leírt. Höz 62 sz. beltelek ingatlantól B. 3. 5. 6. és 7. sorszám szerint Simon marci Lajosné sz. Vincze Mária, kiskoru Simon marci György, kiskoru Simon marci Erzsébet és kiskoru Simon marci Julianna nevűn álló jutalékokra 2182 P 50 fillér kiküldési árban, mégis az Özv. Simon marci Lajosné sz. Vincze Mária javára bekebelezett özvegyi haszonélvezeti jog fenntartásával, amennyiben azonban 3534 P 52 fillér vételárként ily módon meg nem ígérték, az árverés hatálytalannak és nyomában özvegyi jogtól mentesen újabb árverés alá bocsátandó az illetőség.

mely ingatlan illetőség a Salgótarjáni Népbank r. t. alapvégrehajtó érdekében 1400 P vételárnál alacsonyabb áron el nem adható.

A Salgótarjáni Takarékpénztár csatlakoztatott végrehajtó érdekében pedig 3900 P vételárnál alacsonyabb áron el nem adható.

A telekkönyvi hatóság az árverésnek Czered községében a megtartására 1939 ápr. 1. napjának d. e. 10 óráját tűzi ki és az árverési feltételeket az 1881. LX. tc. 150. §-a alapján állapítja.

Az árverési feltételeket a hivatalos órák alatt a telekkönyvi hatóságnál Vaskapu utca 1. sz. 2. ajtó és Czered község elöljáróságán tekinthetők meg (1881. LX. tc. 147 §. g. pont).

A telekkönyvi hatóság elrendeli, hogy a telekkönyvi iroda az árverés elrendelését a czeredi 505 számú telekkönyvben jegyezze fel.

A telekkönyvi hatóság a hirdmény egy példányát kifüggesztés, egy példányát pedig az árverési feltételek megtekintése végett Czered község elöljáróságának, továbbá egy példányát szabályszerű közzététel végett Zabar, Pogony, Bárna és Madveshidőgrát községek elöljáróságának küldi. (1881. LX. tc. 152 §. 1908. XII. tc. 23 §.).

Az árverési feltételek a következők: Az árverési szándékozók kötelesek bányapénzt. a kiküldési ár 10 százalékat készpénzben vagy az 1881. LX. tc. 42 §-ában meghatározott díjformával számított övadékképes értékpapírokban a kiküldöttnél letenni, vagy a bányapénznek előleges bírói letétbehelyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni (1881. LX. tc. 147. 150. 170 §§; 1908. XII. tc. 21 §.).

Az, aki az ingatlanért a kiküldési árnál magasabb ígérelet tett, ha többet senki sem ígér, köteles nyomban a kiküldési ár azazaléka szerint megállapított bányapénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékaig kiegészíteni.

Salgótarján 1938. december 7. Dr. Solti s. k. kir. járásbíró

A kiadmány hitelül: Olvashatatlan aláírás.

Eladó!

Bugatti kabriolet, nyolchengeres turaautó, tökéletes állapotban magánkézből 3 500 pengőért eladó

Evi adó 160 pengő, fogyszáza 12-14 liter. Ritka alkalmi vétel. Érdeklődni: Budapest, VI., Lehel-u. 25. Steyer-Művek.

Bányamozgók hírei.

Vasárnap, március 12-én, a szokott delután és est két-két előadás keretében, a baglyasaljai és pálfalvai bányamozgók Thea von Harboub világhírű regényének monumentális filmváltozatát: A HINDU SIREMLEK-et mutatják be, Fritz von Dongen, La Jana, Hans Stüwe, Kitty Jantzen, Alexander Golling, Gustav Diessl és Theo Lingener a főszerepekben. A műsort a Magyar és a Paramount világhíradók egészítik ki.

hadvezetés arra törekszik, hogy azt minél jobban szolgálata alá illesse.

A hadsereg azonban a háboruban szükséges gépjármű állományt anyagi és egyéb okokból csak részben tudja biztosítani. Ennek az állománynak a kiegészítését a közgazdasági és polgári életből kell adott esetben előteremteni. Ezért lényeges szempont az, hogy az állam gazdasági életében olyan irányú legyen a motorizálás, amely a honvédelem szükségleteinek megfelel. Az állam feladata, hogy ebben irányítólág belenyúljon egyrészt azzal, hogy egy teljesítképes honi gépkocsipár fejlődését elősegíti, másrészt azzal, hogy oly gépjárműtípusok elterjedését támogatja, amelyek gazdasági (polgári) céljaik mellett, a hadsereg céljait is szolgálhatják. Erre az állammak különféle eszközök állanak rendelkezésre. Így: a kivantatos típusok külföldi behozatalának engedélyezése, a behozatali vám emelése, vagy mérséklése, a hazai termelés szubvencionálása stb.

A hadsereg egyes különleges célokat szolgáló katonai típusgépjárművet illetően (mint például harcokoci, rádió-gépkocsi stb.) teljesen magára van utalva, másoknál azonban bőséges tartalékokat találhat helyes gépjárműpolitika mellett a gazdasági életben is. A honvédelem szükséglet ezirányban elsősorban a tehergépkocsik, személygépkocsik, vontatók (traktorok), autóbuszok és motorkerékpárok felé fordul. Honvédelmi érdek, hogy ezek megfelelő számban rendelkezésre álljanak és honvédelmi érdek az is, hogy ezek megfelelő szervezetekben legyenek elhelyezve.

A magyar gépjárműpark — sajnos — viszonylag kezdetleges állapotban van még és a magyar gépjárműpark meg sem közelíti azt az arányszámot, amit a külföld már elért. A honvédség részéről azonban megtörténtek a szükséges lépések és ma már a meglévő tömegszállításra alkalmas gépjárművek kész szervezetekben mint pl. autóbuszüzem, Mateosz, Szürketaxi stb. állanak a honvédelem rendelkezésére is.

Nyomatott: „A MUNKA” nyomdában, Salgótarján.

S P O R T

SSE — SZÜRKETAXI 2:2 (1:0)

SSE pályá. 1200 néző. Vezette: Ivancsics.

SSE: Vécsei — Gáspár, Vig — Marosi, Hernádi, Mester — Pacolai, Tóbiás, Horváth, Kőszegi, v. Majoros.

Szürketaxi: Izsó — Aradi, Miklósi — Odri, Tóth I., Varga — Váradi, Takács II., Serfőző, Berecz, Gárdonyi.

SSE támadásokkal indul a játék. A 3. percben Tóbiás lö a 16 osról a kapu sarka felé, de Izsó vetődve védi. A 8. percben Pacolai a 16 os sarkáról szabadrugást rug a léc fölé. A 15 percben az egyik Taxi játékos csunyan beletalpal Kőszegibe, akit aztán levisznek a pályáról. A 16 percben Taxi szögletet rug Gárdonyi lövését Vig a gólvonalon menti, A 26. percben a csonka SSE megszerzi a vezetést. Pacolai—Tóbiás—v. Majoros a labda utja, Majoros Horváthnak ad, aki lö, s szép lövése a hálóba köt ki 1.0. A 31. percben Aradiról a szögletre megy a labda, de Miklósi hárítja a sarokrugást. A 38. percben Pacolai meglüt, átad a bal széleire, s v. Majoros gyenge lövését védi a kapus. Majd Marosi kézzel fogja Berecet, büntető 20 m.-ről, de Miklósi lölé lö. A 42. percben Serfőző hatalmasat lö a felső sarok felé, de Vécsei óriási ugrással elcsúpi. A második félidő 6. percben Pacolai végigfut a jobb szélen, szépizű beadást v. Majoros betejeli 2:0. A 7. percben Hernádi csinyje miatt szabadrugás 20 m.-ről. Tóth I. áll neki, s lövése a sorfalót át szálva a rosszul helyezkedő Vécsei mögött a hálóba köt ki 2:1. A Taxicosk most nagy rohomba kezdenek, de ha sikerül is löni csatárainak, Vécsei mindent pompásan véd. Váradi beadást a 11 es tájáról Serfőző akarja löni, de az ugrálós labda a térdéről a kapusba pattan. A 20. percben a fejéni akaró Marosit Gárdonyi fejen rugja, s Marosi egy kis ápolásra szorul. A 23. percben Pacolai magasan lö, de a kapus védi. SSE szívósnan védekezik, mulnak a percek, már lehet bizoni a két pontban, mikor a 40. percben Berecz szándékosan kézre rugja a labdát a 16-os előtt, de Serfőző léccnek lövi a labdát. A 44. percben Maros beletelepaszokodik majdnem a sarokszáznál Gárdonyiba, szabadrugás, a labda a

kapu elé száll, Vécsei melléit, majd a Hernádi fejről a hálóba pattan 2:2. Egy perc hosszabbítás nem változtat az eredményen.

Bár a játék képe alapján a döntetlen igazságos eredmény, a SSE lelkes, kitartó küzdéséért és 2 tiszta góljáért, a 2 büntetés góllal szemben megérdemelt volna a győzelmet. A csatárok ugyan inkább csak véletlenül lö kapura, s összjátékok is csak véletlenül produkál, de 1—2 emberrel erősen megjavulna.

A Taxicosk kissé elbizakodottan álltak ki s a hasonlóan tehetetlen csatárok révén majdnem elvesztették mind a két pontot.

A bíró sokat tévedett a SSE kárára. Jók voltak: Vécsei, Gáspár, Hernádi, Pacolai, ill. Odri, Tóth I., Gárdonyi, és Aradi. Szögletárak: 2:6.

Nyilatkozatok: Hegyi, SSE; nem nyilatkozik, hanem a bíráló nincs meglegedve.

Takács, Szürketaxi: A SSE váratlanul jobb volt mint legutóbb, nagyon meglepődünk játékán, 1—2 javítás és igen erős ellenfélle válik.

SBTC-MÁVAG 1:0 (0:0)

Az SBTC Budapesten meglepetést okozott rossz játékával, de nekünk az özvegyi, s a multikori füleki meccsek után ez nem meglepetés. Az SBTC előtt most nagynbb lehetőség, semhogy elkönnyelműsködhessen pontokat, vagy gólarányt. A csatársor löjjön — de kapura és sokat. És lehetőleg gölt. Holnap újra lesz alkalom erre.

SSE II.-D.MÁVAG II. 2:0 (0:0)

SSE pályá. Vezette: Zsidai. A SSE II. fiataljai a biztos győzelemre jövő diósgyőrieiket szép, lelkes változatos játékkal biztosan elvárták két vállára. A mérkőzést öröm volt nézni. Mindkét gölt Vincze lötte. Jók voltak: Eriás, Langár, Autt, Kovács, ill. Turbék, Szeman, Bertha.

Meghívó.

A Kisterenyi Takaré és Hitelbank Részv.-Társ. t. részvényeseit van szerencsénk az 1939. március 30. n. d. e. 10 órakor Kisterenyén, az intézet helyiségében tartandó

XV. évi rendes közgyűlésére

tisztelettel meghívni.

- A közgyűlés tárgya: 1. A közgyűlés jegyzőkönyvét hitelesítő 2 részvényes megválasztása. 2. Az igazgatóság jelentése a lefolyt üzletéről. 3. A felügyelőbizottság jelentése. 4. A mérleg megállapítása és a felmentvény megadása az igazgatóság és a felügyelőbizottság részére. 5. Határozathozatal a nyereség felosztása tárgyában, beleértve az ügyvezető és ügyész igazgatósági tagoknak az 1938. évben kifizetett szolgálati illetmény megállapítását és jóváhagyását. 6. Öt igazgatósági tag választása. 7. Három felügyelőbizottsági tag választása. 8. Esetleges indítványok. Kisterenye, 1939. március hó. AZ IGAZGATÓSÁG.

Bortermelői kimérésbe üzletvezetőt keresünk. 300—500 pengő övadékkal rendelkezők küldjék be ajánlatukat. Ceglédi Bortermelői Szövetkezete, Cegléd.

Meghívó.

A Salgótarjáni Takarékpénztár t. részvényeseit van szerencsénk az 1939. évi március hó 30-án delután 4 órakor Salgótarjában az Intézet helyiségében tartandó

LXIX. évi rendes közgyűlésére

tisztelettel meghívni.

- A közgyűlés tárgya: 1. A közgyűlés jegyzőkönyvét hitelesítő 2 részvényes megválasztása. 2. Az igazgatóság jelentése a lefolyt üzletéről. 3. A felügyelőbizottság jelentése. 4. A mérleg megállapítása és a felmentvény megadása az igazgatóság és a felügyelőbizottság részére. 5. Határozathozatal a nyereség felosztása tárgyában, beleértve az ügyvezető és ügyész igazgatósági tagoknak az 1938. évben kifizetett szolgálati illetmény megállapítását és jóváhagyását. 6. Esetleges indítványok. Salgótarján, 1939. március hó. AZ IGAZGATÓSÁG.

Tisztelettel közöljük, hogy az 1938. évi mérleg és eredmény számla a közgyűlést megelőzőleg 8 nappal, az intézet helyiségében, a t. részvényes urak rendelkezésére áll és az üzleti órák alatt megtekinthető.

A közgyűlésen szavazati jogot az alapszabályok 47. §-a értelmében csak azon részvényes gyakorolhat, kinek részvénye 3 nappal a közgyűlés előtt, az intézet pénztáránál letétbe helyeztetett.

A közgyűlésen szavazati joggal az alapszabályok 45. §-a értelmében csak azon részvényes bír, akinek részvénye a közgyűlést megelőző 5 nappal az intézet pénztáránál letétbe helyeztetett.

Nyomatatlajdonos: Végh Kálmán.